

ÎNTR-O ZI FRUMOASĂ DE VARĂ, LA O FERMĂ LINIȘTITĂ, ÎNTR-UN CUIBAR, O RAȚĂ ÎȘI CLOCEA OUĂLE. PÂNĂ SĂ IASĂ PUII, RAȚA SE PLECTISEA GROZAV:

– TOATE SURATELE IES AFARĂ SĂ SE BUCURE DE VREMEA FRUMOASĂ, ÎN LOC SĂ MAI STEA DE VORBĂ CU MINE! A SPUS RAȚA.

ÎNTR-O DIMINEAȚĂ, VENISE TIMPUL CA RĂTUȘTELE SĂ IASĂ LA LUMINĂ. MAI ÎNTÂI A CRĂPAT UN OU, DUPĂ ACEEA ALTUL, ȘI ÎNCĂ UNUL, PÂNĂ AU CRĂPAT TOATE. ÎNDATĂ A ÎNCEPUT GĂLĂGIA: „MAC! MAC! MAC!”. ÎNSĂ, DINTRE ELE S-A AUZIT UN „CHIU-CHIU!”. ȘI A A IEȘIT ÎN FAȚĂ O RĂTUȘCĂ MARE, CENUȘIE ȘI CU GÂTUL MAI LUNG DECÂT AL CELORLALTE.

— MARE MAI EȘTI! COȘCOGEMITE RĂTUȘCĂ! A SPUS RAȚA DUPĂ CE A CERCETAT-O PUȚIN.

